

2). Дѣйствителни глаголи се називають оніе, които изражяють едно дѣйствіе, що може да преминне непосредственно на единъ други предметъ. Н. П: *J'estime mes parents*, азъ почитамъ родители-тѣ си, и проч.

3). Страдателни глаголи се називають оніе, чрезъ които се изражява едно страдаіе на лице-то или нѣщо-то съ които е съединенъ глаголь-тѣ. Примѣри: *Pierre, est battu par Petco, Rada est aimée de Stoian*; Петръ е битъ отъ Петка, Рада е любима отъ Стояна. Тукъ глаголи: **être battu, être aimé** сж *страдателни*, и видно че они се составляютъ отъ глаголь **être** и прошедшее причастіе на спрягаемій глаголь.

4). Средни глаголи се називають оніе, които означяють едно состояіе на нѣкое лице или на нѣкое нѣщо, или и означяють едно дѣйствіе; но оно не преминува на единъ други предметъ и се изражява само состояіе-то на дѣйствіе-то, както: *Je marche, nous dormons*; азъ ходѣжъ, мы спимъ.

5). Возвратни глаголи се називають оніе, които означяють, че дѣйствіе-то на нѣкое лице или на нѣкой предметъ пакъ се поврща на същото лице и на същій предметъ както: *Je me loue, vous vous louez*; азъ се хвалѣжъ вы се хвалите, и проч:

6). Взаимни глаголи сж оніе, чрезъ които се изражява едно взаимно дѣйствіе на двѣ или по много лица. На примѣръ: *Ces deux hommes se battent*, тие два челоуѣка се биѣтъ; *tous les hommes doivent s'entraider*, всички-тѣ челоуѣци долженствувать да си помагѣтъ.

Забѣлежка) Защото возвратни-тѣ и взаимни глаголи приѣмвають двѣ мѣстоименія, за това и обикновенно се називають *мѣстоименни*; сякамъ обаче че по право и по логически е да се називають *возвратни* и *взаимни* спорядъ тѣхный смисль.

7). Еднолични глаголи сж оніе, които се употребляють само въ третье лице единств: числа, н. п: *Il pleut* дѣждъ вѣли: *il neige* снѣгъ вѣли и пр:

8). Сжщевителній глаголь **être**, сжмъ; и дѣист: глаголь: **avoir**, имамъ; називають се ёще и *вспомогателни глаголи* (*verbes auxiliaires*): защото они помагѣтъ на други-тѣ глаголи въ тѣхно-то спряженіе, както въ спряженія-та имъ ще видимъ.